

👤👤👤👤 **CĂRTICIGA** 👤👤👤👤
SĂTEANULUI DOBROGEAN

==== **REVISTA** =====

::: Pentru educațiunea intelectuală, morală,
economică și politică a sătenilor Dobrogeni

APARE LUNAR SUB DIRECȚIUNEA D-lor ~~~~~

==== **P. V. PAPADOPOL și V. HELGIU** =====

~~~~~ **Invătători in județul Constanța.**

SUMARUL :

1) Către cititori, *P. V. Papadopol și V. Helgiu.* — 2) Proverbe gospodărești, *.*. — 3) Cuvinte despre neam și țară, *P. V. P.* — 4) Doina Jidovească, *„Noamul românesc pentru popor“.* — 5) Gospodari Dobrogeni, *P. V. P.* — 6) Carol trece Dunărea, *poesie populară.* — 7) Hora Dobrogeană, *V. Alexandri.* — 8) Căntece împotriva beției, *.*. — 9) Spre știința sătenilor, *Legist.* — 10) O chilă de grâu pentru o sapă, *Helgiu Mârleanu.* — 11) Sfaturi. — 12) Din mintea copiilor. — 13) Testamentul unui bețiv pocăit. — 14) Știri diverse.

✱ **Redacția și administrația : P. V. PAPADOPOL, învățator** ✱

~~~~~ **COMUNA ANADOLCHIOI** ~~~~~

ABONAMENTUL 4 LEI ANUAL.

MANUSCRIPLELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOAIAZĂ.

CONSTANȚA OO TIPOGRAFIA
„OVIDIU” B. VUKIĆ O 1910.

Cărticica săteanului Dobrogean

Revistă pentru educațiunea intelectuală,
morală, economică și politică a săteanului Dobrogean.

Către Cetitori

Cu credință în Dumnezeu și cu dragoste de țara și neamul nostru românesc, scoatem această cartică, cu gândul curat de a lumina pe semenii noștri săteni, cu care ne petrecem viața de toate zilele, asupra drepturilor și datorțiilor ce au, ca cetățeni liberi ai acestei țări.

Vom arăta asemenea celor în drept, durerile și dorurile locuitorilor acestei părți de țară, înlesnind prin aceasta calea, spre o mai grabnică îndreptare a stărei morale și materiale a sătenilor dobrogeni.

Săteanul dobrogean deși are pământ mult, totuși e încă sărac, căci acest pământ ca să producă din belșug cere, pe lângă brațe și multe cunoștințe și sfaturi, ce privesc cultivarea lui sistematică.

Banul câștigat cu sudoarea feței, trebuie păstrat, iar rodul pământului cu îngrijire vândut.

Pentru aceasta vom face o vie propagandă, pentru susținerea și întărirea bănciilor populare, obștiilor și cooperativelelor de tot felul.

Săteanul dobrogean ne-a dat dovezi, că ține a-și lumina mintea, prin sacrificiile ce le-a făcut de câțiva ani încoace, zidind pe propriile lui spese, localuri de școli model și sf. biserici.

Ținând seamă de această nobilă pornire a dobrogea-

nului, vom căuta a întreține mereu, focul sfânt al iubirii de iavățatură, îndemnând pe săteni a se constitui în comitete pentru complectarea localurilor de școli, acolo pe unde lipsesc.

Vom da în vileag faptele bune, încercările de unire a sătenilor, pentru orice fel de vânzări și cumpărări în comun, etc.

Spre iarnă, făcându-se șezători, școli de adulți și alte adunări, vom scri povești, lucruri de folos și de nevoi, ca astfel cărticica noastră să surpe multe rele.

Vom mai scri întâmplările din trecut, petrecute pe pământul țării și în special a Dobrogei, căci e știut că fiecare sat, piatră, movilă, deal, vale își are povestea ei.

Asemenea promitem, a nu cruța pe acei care din interese egoiste, se vor pune deacurmezișul oricărei mișcări de unire, spre bine a sătenilor.

Greutăți se vor ivi multe în calea noastră; vom trece peste ele, că nevoile și neșazurile cu care am luptat și luptăm la sate, ne-au oțelit, ne-au întărit.

Chemăm și rugăm pe toți prietenii poporului, să ne dea sprijin moral, spre a se încheia o legătură rodnică între săteni și slujbașii, prieteni ai lor, ca să se încredințeze cei dintâi, că slujbașii sunt puși pentru luminare și îndrumare, nu pacoste pe capul lor, cum se crede.

Iar noi hotărâți pentru muncă, nu ne vom da îndărăt.

Petre V. Papadopol,
Vasile Melgiu.

PROVERBE GOSPODAREȘTI

*Adună fir cu fir, ca să ai cu grămada.
Arătura bună, pururea îți dă în gură,
Nu averea face pe om, ci omul pe avere.*

Cuvinte despre neam și țară.

Țara noastră se cheamă România. România este un regat, adică este cărmuită de un rege. Țara noastră este împărțită în 32 județe. Fiecare județ este cărmuit de un prefect.

Județul se împarte în plăși, iar fiecare plasă în mai multe comune. Comunele se împart în cătune și sate.

Plasa este sub ascultarea unui subprefect, iar comunele se administrează de un primar și de consiliul comunal.

Familia domnitoare a țării noastre.

Țara noastră este cărmuită de viteazul și înțeleptul rege *M. S. Carol I.* — *M. S.* se trage dintr'o familie mare din Germania *M. S.* Regele nostru s'a suiat pe tronul țării la anul 1866, domnind până astăzi 44 ani neîntreruși, având vârstă de 71 ani.

Soția *M. S. Regelui* este *M. S. Regina Elisabeta*, măritată în anul 1869, având acum vârstă de 67 ani. Ea este vestită în toată lumea, fiindcă scrie cărți și face cântece (poezii) pe care le iscălește sub numele de *Carmen Sylva*.

Măriile lor Regele și Regina au avut un singur copil: *Domnița Maria*, care s'a petrecut din viață în vârstă de 4 ani.

M. S. Regele Carol I neavând alt copil, care să moștească tronul, a ales pe nepotul *M. S. Prințul Ferdinand*, care are vârstă de 46 ani și e însurat de 17 ani cu *A. S. Prințesa Maria*, care are vârstă de 35 ani.

A. L. Prințesa Ferdinand și Maria au 5 copii. *Prințul Carol, Elisabeta, Maria, Nicolae și Ileana*.

Familia noastră domnitoare se înrudește cu: *Impăratul Germaniei, Impăratul Austriei, Impăratul Rusiei, cu Regele Angliei, Suediei și alți regi și prinți.*

M. S. Regele Carol I, este ajutat în cărmuirea țării de mi-

niștri, cari sunt funcționarii statului și pe care M. S. îi schimbă după nevoile vremii.

În carticica viitoare vom scrie despre miniștri și datoriile lor. Asemenea vom arăta despre deputați și senatori și despre legile țării.

P. V. P.

Doina Jidovească

— Chintic di jale pri făcut dipi Rumunie pi Jidovie. —

Se știe ca DOINA e un cântec de jale, prin care poporul nostru își plânge durerile și nevoile lui. Un mare poet (cântăreț) al nostru, Mihail Eminescu, a făcut un cântec frumos despre jalea Românilui. Acum iată cum îl schimbă gazetele noastre, și, anume, gazeta „Patria”, a fraților bucovineni din Cernăuți, — ea și cum s'ar plânge jidanii că ne trezim din amorțire. — M.

De la Nistru pân' la Tisa
Tot jupânul plânsu-mi-s'a
Câ nu mai poate străbate
Ghișeftul nici jumătate
Din Hotin la Marea lată
Beau Muscalii fără plată ;
De la Mare la Hotin
Chișinău de vaiet plin ;
Din Boian la Dorna-Vatră
Toți ne scuipă și ne latră.
Țara suferă de-o boală ;
E creștino-socială ¹⁾.
Sus la munte, jos la vale,
Ghiont la Moșie și Ghidale' :

Din Sătmar până 'n Săcele
Greu jupânului să 'nșele.
Vai de biet jupân săracu',
Dă 'nnapoi de-l râde dracu' :
Nici îi merge, nici se 'ndeamnă,
Balabusta nu-i e doamnă,
Nici e țara, țara lui,
Și-i străin cu Sara lui,
De la Turnu 'n Dorohoiu
Joacă nunta pe gunoiu,
Doar atât mai avem noi :
Vin nemilostivele,
Cooperativele,
Pier gheșefturile toate

¹⁾ Așa se chiamă un partid din Austria împotriva jidanilor.

De a lor vecinătate :
 Numai dorul banului
 În casa Jidanului.
 Desbrăcăm acum caftanul ;
 Hanul, frate cu Jidanul
 Stă pustiu, butoiul seacă,
 Nu beau goii nici o leacă,
 Sărac în crâșmă săracă !

Cine-a luminat creștinii,
 Ardă-i-ar barba jupânii,
 Pierde-și-ar el lefteria,
 Iar «Neamul» Tipografia.
 Moșe-tată, dumneata,
 Nu gândi la Mësia,
 Mai lasă rabinului,
 Grijiile destinului,

Și grija salamilor
 În sama hahamilor ;
 Tot cahalul las' să ragă
 Ziua 'ntreagă, noaptea 'ntreagă,
 Doară s'a 'ndura lehova
 Să ,nghițim toată Moldova.
 Tu te scoală din mormânt,
 Să te văd cu nasu 'n vânt
 Și din buze trâmbițând :
 De-i sufla din buze-odată,
 Aduni jidovimea toată,
 De-i sufla de două ori,
 Alianța-i de-ajutoriu,
 De-i sufla atreia oară,
 Dija goi o sa sară
 Chilipiri avea-va Mochi,
 Noi vom zice : „Hif nivrochi !)!,.

(Neamul Românesc pentru popor.)

Gospodari Dobrogeni,

D-voastră știți foarte bine, ce vrea să zică a fi cineva cunoscător de carte. De multe ori în viața d-v. de până acum, ați avut prilejul să faceți deosebirea între un om care știe citi și scrie și între altul, pe care norocul sau mai știu eu ce, l'a hărăzit să stea în întuneric, până la sfârșitul vieții lui.

La câți din d-v. cari n'ați avut norocul să învățați carte, nu vă pare rău, când vă vedeți acum la bătrânețe, fără știința cărții ?

1) Cu noroc.

Cât de greu trebuie să le vie acelora, ce nu cunosc slova. Văd înaintea lor fel de fel de scrieri, le pică câteodată în mână fel de fel de cărți, despre Dumnezeu, despre Domnul nostru Isus Cristos, despre gospodărie, despre diferite leacuri, mașini de plugărie și altele; dar ei stau neînțelegători în fața acelor mitite negreli, ce le zicem lițere!

Câți părinți nu plâng de dorul copiilor, ce s'au depărtat de casa părintească, neputându-le scrie nici o vorbă, căci nu știu a scrie!

Cât de fericit e plugarul, care știe o leacă de carte! În sfântă biserică, el nu stă neînțelegător, ci pricepe totul. Aude glasul evangheliei, îl pricepe și știe să se poarte după cum zice ea. Aceste spuse vreau să vă aduc aminte, că peste câteva zile vor începe cursurile, la școala din satul d-v. Așa mititică cum e ea poate, iubiți-o și respectați-o ca pe cea mai sfântă comoară a voastră și mai ales ajutați-o în nevoile ei.

Dați-vă copiii la învățatura cărții încă de mici, ca să-și lumineze mintea. Nu vă bucurați la mișile foloase, ce vi le aduc brațele lor slabe și neputincioase.

Lăsați-i la școală, să-și întărească mintea, căpătând învățături pentru viața lor, care va fi mai sbuciumată ca a d-v. Neamul are nevoie de oameni cumiți și cu știință de carte, pentruca s'o ducă bine și în viitor.

Gospodari Dobrogeni! Nu siliți pe învățătorii noștri să întrebuițeze legea, contra d-v., punându-vă la amenzii, pentrucă nu vă trimiteți copiii la școală.

Este o mare rușine ca să fie pedepsit cineva, pentrucă nu vrea să-și lumineze mintea. Gândiți-vă d-v., nu este oare așa?

Dacă toți părinții și-ar trimete regulat copiii la școală, legea amenzilor s'ar desființa, întocmai cum într'o țară depărtată de noi, s'a desființat pedeapsa cu moartea, pentrucă

în acea țară nimeni nu făcea fapte așa de rele, ca să fie pedepsit cu ea.

Dar nu e de ajuns ca să vă trimeteți copiii regulat la școală, ci trebuie să le luați și tot ce le trebuie și anume: cărți, caete, placă, toc și altele.

Mai e nevoie și să-i și îmbrăcați bine, să-i hrăniți îndeajuns, ca să meargă cu dragoste la învățătură. Dar despre acestea vă voi scrie mai mult în rândul viitor.

P. V. P.

CĂROL TRECE DUNĂREA

Cântă cucul Vinerea
 Carol trece Dunărea
 Drept la Osman că trăgea
 Pe Osman că mi-l găsea
 Ș'intro casă-l închidea
 Osman-Pașa se 'nchina
 Lui Carol întreg se da
 Iar Carol că mi-i zicea :

Osman Pașa Dumneata
 Ce ți-ai făcut oștile ?
 Oastea mea cea măricea
 Ai mâncat-o Măria Ta
 Iar Carol că mi-i zâmbea
 Să-mi trăiască România
 C'a luat sate 'n Turcia.

(Poezie populară)

MORĂ DOBROGEANĂ

Dobrogean scaldat în soare
 Și în marea mișcătoare
 Mă simțeam de jale plin
 Căci pe lume eram străin

Dar decând s'a făcut iară
 Țara mea română țară,
 Ceru-mi pare mai senin
 Viața-mi pare fără chin

Marea Neagră se 'nălbește
Saltul ei se împlânzește
Dunărea cu al ei val
Face pod din mal în mal.

Tinde-acum frățeasca mână
Peste Dunărea româna
Măi, Bădiță din Carpați
Și din câmpii cei bogăți.

Ca să vadă lumea 'ntreagă
Hora strânsă care leagă
Pe Munteni, pe Moldoveni
Intr'un snop cu Debrogeni

Vom avea noi de mirese
Ale țării flori alese
Vom avea de lăutari
Ale mării valuri mari.

Și la horă vor fi față
Prin a timpurilor ceață
Impărații frați Asan
De pe culmea din Balcani.

(V. ALEXANDRI)

CÂNTECE ÎN POTRIVĂ BEȚIEI

Decând beau rachiu de prună
Nu mai port căciulă bună.
Frunză verde păpădie
Ardă-te focul beție.
Rea mai ești de vitejie
Eu dacă m'am îmbătat
Mintile mi-le ai luat
Rachiaș de prune verzi
Eu te beau, iar tu mă 'mbeți
Eu te beau de băutura
Și tu mă scoți din măsură.

Frunză verde păpădie
Rea boală ești tu beție
Dacă omul s'a 'mbătat
Mintile-i le ai luat
Par'că i un câine turbat
Umblă cumpănindu-se
Vorbește sfădindu-se
Mântue bătându-se
Apoi judecându-se
Pe urmă... căindu-se

Spre știința sătenilor

Pentru datorii de orice fel și ori către cine, sătenii sunt urmăriți și averea sechestrată. Legea, care-i mamă bună pentru toți, le apără multe bunuri. Și fiindcă sătenii n'au auzit și nu știu, le voi spune ce anume *nu li se poate sechestra și vinde*:

1) Locurile de muncă, casele, curțile nu se pot sechestra ori vinde.

2) Lucrurile trebuincioase pentru culcatul datornicului și a familiei sale, care trăește în aceeași casă.

3) Hainele și orice veștminte ale lui și a familiei sale precum și oalele de bucătărie.

4) Plugul, mașina de sămănat, secerat, grăpat, cosit, cărat sau treerat.

5) Semințe pentru semănat. Dacă omul are 50 dubli decalitri de orz și ovăz și dacă vrea să i le sechestreze cel dela care a luat bani, și omul declară că acel orz și ovăz este pentru semănat, nu se poate lipi de el.

6) Făina, mălaiul, porumbul, brânza, legume trebuincioase pentru hrana datornicului și a familiei sale pe timp de o lună.

7) O vacă, doi boi sau doi cai, în lipsă de vacă 5 capre ori 10 oi și un porc nu se pot sechestra ori vinde. Nici hrana pentru aceste vite pe timp de o lună.

8) Unelele meseriașilor.

9) Căruța, carul, sacaua pentru sacagii și nici vitele cari le trage, nu se pot sechestra și vinde.

10) Stupii (de aibine), gândacii de mătase și frunzele de dud.

11) Icoanele și orice obiect a lezei, a credinței datornicului.

Cam aceste nu se pot sechestra și vinde.

Legist

O chilă de grâu pentru o sapă

Nu-i o poveste! Moș Gheorghe, vecinul meu, cu care am stat mai eri de vorbă, mi-a spus că acum câțiva ani, în satul nostru o sapă costa o chilă de grâu. Și mi-a mai spus, că pentru 10 lei împrumutați la o nevoe, a plătit peste 5 ani 310 lei! Am rămas încremenit și nedumerit și moș Gheorghe tusește și începe :

Acu 15 ani, în sat, aveam o singură prăvălie. Târgurile fiind departe de noi, nu ne duceam mai niciodată și negustorul nostru, care aducea mărfuri dela Galați, hotărâse prețul unei sape, ca să dea omul la arman opt duble de grâu.

Iar cu înmulțirea lui 10 lei stă așa, zice moș Gheorghe : Aveam nevoe de dres căruța pe primăvară și în pungă nimic, cum e de obicei la noi. Mă duc la jupânu, să-mi împrumute 10 lei. Gata ca la toți, scoate și-mi spune că la toamnă, trebuie să dau 20 lei. De nevoe mare ce aveam, nici n'am intrat în socoteală și bocuros, scot căruța și m'apuc de lucru.

Toamna, nu știu cum s'a făcut, că nu mi-a mai ajuns să plătesc cei 20 lei, și am rămas bun dator.

Al doilea an nu s'au făcut bucatele și toamna la socoteală pentru 20 lei, mă scoate dator cu 40 lei.

Iarna, auzisem că se dau locuri la însurați, în comuna A. Mi-am mutat calabalâcul. Am lucrat toată vara, daturi multe, satul meu departe, am lăsat datoria uitată. Mă trezesc într'o zi cu jupânul nostru cu trăsura, să-i plătesc 80 lei. Și ce să-ți

mai spun, cu berechetul la 1906, mai trecuse un an, plătesc 310 de leușori.

Dar mă rog, să vezi altă pățanie a lui cuscru și mai la toți sătenii noștri, zise moș Gheorghe :

Pe la mijlocu lui Mai, când semănaturile se cunosc cum ori să fie și când îi crapă Românului maseaua în gură de nevoi, jupânu da „pe verde“, adică 3.50 lei kila de orz și cam tot atât talia de ovaz. Cuscru luase parale pentru panairu dela Medgidia, vreo 70 de lei să-și cumpere un noaten. Pentru cei 70 lei se îndatorase 20 kile de orz.

Un potop a lui Dumnezeu ne strică o sfoară de lanuri. Se întâmplase să fie și orzu lui cuscru; nu s'a ales cu nimic.

Toamna, chiamă jupânu Mihali pe cuscru la socoteală.

— Vezi neică Marine (așa-l chema pe cuscru) dumneata îmi datorezi 30 kile de orz și orzu merge acu cu 9 lei kila și pentru cele 30 kile de orz, o să-mi dai 270 lei.

Păi n'am, mai lasă mai jos, la deal, la vale, n'a avut ce face cuscru și a dat înscris pentru 270 lei!

- Se poate moș Gheorghe o așa bătae de joc de munca omului îi zic eu?

— Stai că n'am isprăvit. Primăvara pe la Maiu cuscru iar la socoteala : pentru 270 lei o să-mi dai 54 kile de orz îi spune domnu Mihali.

A dat Dumnezeu de s'a făcut și s'a mai plătit jumătate din datorie, pentru rest socoteala merge și azi tot așa cum ți-am spus eu.

Hei, domnule, dar nu numai cuscru este așa incurcat, doar moartea l-o scapa de datorie—tot satul. Cu ce crezi că și-au făcut avere unu doi din sat? Dece sătenii de aici sunt săraci lipsiți pământului?

Dar n'am isprăvit îmi spune moș Gheorghe. Primăvara, oamenii, cari n'au sămânța deajuns—și la noi cam toți se găsec așa, iau dela negustori pentru una, trei! Adică primăvara de

se împrumută cu o chilă, toamna trebuie să dea trei.

Și o să-ți mai spun una și am isprăvit pentru azi: Domnului Mihali, negustorul, pentru datorii îi dăm înscrisuri pe suma care crede el. Eu anul trecut i-am plătit tot o sută optsprezece le, idar înscrisul nu mi l'a dat, nici l'a rupt--mi-a spus că îi trebuie și lui pentru a arăta la alți negustori mai mari, că are să ia. I l'am lasat. Mă trezesc, asum două săptămâni cu ba. iatul din prăvălie, că mă chiamă jupânul.

— Ia vezi să-mi aduci niște orz, pentru actu ăla.

— Ce act, îi zic eu?

— Actu de 118 lei, rămas de anu trecut.

Par'că m'a trăznit în moalele capului și în ceasul acela m'am gândit, cum de-l mai ține Dumnezeu pe așa răutate de om. I-am adus aminte, că i-l'am plătit, în cutare zi, că era și Marin Stan, că am dat un chilo de vin adalmaș de bucurie.

Nici n'a vrut să audă.

Ingândurat și mâhnit până în adâncul sufletului, m'am întors acasă. L'am întrebat pe d-l grefier dela judecătoria și mi-a spus, că nu-i nici un chip să scap, că are actu la mână. Dar nu-s numai eu așa, o Doamne! jumătate sat.

Da poate o da Dumnezeu și s'or schimbă vremurile!

— Moș Gheorghe o singură cale aveți: învățătura și ascultarea sfaturilor celor din mijlocul d-v., care vă iubesc.

— Da cu sacul dela primărie ce eră eri?

— Auzi, mă duc la șlep cu o căruță cu opt saci încărcați. Imi cântăresc marfa cu sacii, descarcă și la socoteala scade daraua câte două kgr. de sac. M'am necăjit și i-am cântărit și am găsit sacu și kilu și venisem la primărie cu plângere.

— Moș Gheorghe toți au găsit până acum sat fără câini, iar Dumnezeu e mare și se uită la noi la vremuri grele.

Intovărășirea pe lângă învățătura, va fi arma să scăpăm de cei răi, cari v'au înșelat până acum.

Meigiu Mărléanu

SFATURI

1) *Peirea muștelor.* Iei 2 scânduri și le legi c'o bucățică de piele la un capăt, așa cum legi o carte. Fețele lor din năuntru le ungi cu miere proastă. Când s'au strâns multe, strângi scândurile și le ucizi.

2) *Cum putem scăpa de șoareci (guzgani).* Se pi-sează var nestins și se amestecă cu tot pe atâta zahăr și praful acela se presară în calea lor.

Șoarecii mâncând, varul fierbe în ei și atunci pier.

3) *Chip de a păstra ouăle.* Oul proaspăt se cufundă într'o amestecătură de 10 părți apă și o parte sare, atâta cât se duce până în fund și apoi se scoate, se șterge și se pune într'o ladă cu rumeguș de lemn.

Din mintea copiilor

- Nepotul : Mătușico ! sticlelele matale, cântă frumos ?
- Mătușa : Dar puiule, eu n'am nici un sticlete !
- Nepotul : Ba ai ! Mama nu ți-a zis aseară, că ai sticleți în cap ?

Revizorul școlar la o inspecție :

- Băete ! Dacă eu ași veni la mama ta și i-ași da 50 bani pe o găină, câți lei ar trebui să-i plătesc pentru 6 găini ?
- Elevul : (tace).
- Revizorul : Nu răspunzi nimic băete ?
- Elevul : (sughitând de plâns) Apoi D-le Revizor, mama nu vinde găinile cu 50 bani !

Testamentul unui bețiv pocăit

Fiul meu !

De vrei să-ți fie totdeauna sete, fii bețiv.

De vrei să-ți superi prietenii și să știi că nimeni nu te va putea suferi, fii bețiv

De vrei să nu-ți scoți la capăt nici o treabă, fii bețiv și las dacă-i isprăvi ceva.

De vrei să ajungi sărac, fii bețiv și curând vei rămâne la sapă de lemn.

De vrei să-ți moară nevasta și copiii de foame, fii bețiv și să știi că nici șoarecii nu vor găsi ce mânca în casa ta.

De vrei să te prostesti, fii bețiv și curând vei întrece lobitoacele în neghiobie.

De vrei să te asemeni cu porcul, fii bețiv și te vei tăvăli.

ȘTIRI DIVERSE.

1) Pentru numărul viitor care va apare la 15 Septembrie, se primesc articole spre publicare, până la 5 Septembrie a. c.

2) Anunțăm cu deosebiă bucurie, ca între chestiunile de discutat în adunările administrative ale plășii Traian, s'a pus și despre băncile populare. Se cuvine laudă autorității inițiatoare.

3) După cât am auzit s'a început într'o comună de pe malul Dunării, vânzarea cerealelor în comun.

În numărul viitor vom vorbi mai mult.

4) La 1 August 1910 a început facerea recensământului copiilor în vârstă de școală, în comunele rurale.

Legea pedepsește cu 100—500 lei amendă pe învățătorul sau primarul, care ar face în așa fel, încât să falsifice listele sau dacă nu vor trimete lucrarea la vreme.

